

ת"פ 30090/09/22 - יהודה שווארץ נגד יואל כהן

בית משפט השלום בירושלים

תפ"מ 30090-09-22 שווארץ נ' כהן

בפני כבוד השופטת מיקה בנקי

יהודה שווארץ

תובע

נגד

יואל כהן

נתבע

פסק דין

אישור פסקי בוררים.

1. התובע הוא בעל דירה שהושכרה לנתבע.
2. בעקבות מחלוקת בין הצדדים באשר לזכות הנתבע לרכוש את הדירה פנו הצדדים לבוררות, בה נפסק שהנתבע אינו זכאי לרכוש את הדירה.
3. התובע הודיע לנתבע שעליו לפנות את הדירה במועד על פי ההסכם ביניהם אלא שהנתבע גילה את דעתו שלא יפנה את הדירה במועד ובמקביל הגיש תביעה לביטול הפסק בבית המשפט המחוזי.
4. התובע הגיש את התביעה דנן לפינוי המושכר עקב הפרת הסכם השכירות ע"י הנתבע והצדדים הגיעו להסכמה לפנות לבוררות חדשה ביחס לכל טענותיהם.
5. ביום כ"ח מרחשוון תשפ"ג (23.11.22) פסקו הבוררים שהנתבע לא זכאי לרכוש את הדירה.
6. התובע שב וביקש פסק דין המורה לנתבע לפנות את הדירה ובמקביל התברר שהבוררים נדרשו גם לסוגיית מועד הפינוי ונתנו פסק נוסף ביום ז' כסלו תשפ"ג (1.12.22) בו קבעו שעל הנתבע לפנות את הדירה תוך 30 יום ממועד הפסק הראשון.
7. בדיון שהתקיים לאחר מתן הפסק לא אישר הנתבע שאכן יפנה את הדירה במועד אלא הותיר את הדברים לבירור תוך המתנה להליכי אישור פסק בורר כקבוע בתקנות.
8. עתה עומדת בפני בקשת התובע לאשר את שני פסקי הבוררות לעיל.
9. הנתבע מסכים לאישור פסק הבורר מיום כ"ח מרחשוון תשפ"ג (23.11.22) וכך אני מורה.
10. באשר לפסק הבורר מיום ז' כסלו תשפ"ג (1.12.22) טוען הנתבע שאין טעם וסיבה לאשרו שכן 'אינו רלוונטי' וזאת משום שלאחר מכן ניתן פסק בורר נוסף באשר למועד הפינוי והוא ממילא כבר פינה את הדירה במועד מאוחר יותר שנקבע באותו פסק בורר נוסף.
11. הדרך להתנגד לאישור פסק בורר היא ע"י בקשה לביטול.
- הנתבע לא הגיש בקשת ביטול כאמור ולמעשה אינו מתנגד לאישור הפסק מטעם כלשהו הקבוע בדיון אלא בטענה שאין לדבר נפקות מעשית.
12. בהעדר בקשת ביטול יש לאשר גם פסק בורר זה וכך אני מורה.

טענת הנתבע לקיומו של פסק בורר 'נוסף' והתנגדות התובע לאותו הפסק אינן בגדר בקשה לדיון בפניי וממילא אין בהן כדי למנוע את אישור הפסק הקיים.

13. באשר להוצאות ההליך -

על אף אי-הגשת בקשה לביטול הפסק מבקש הנתבע לפסוק הוצאות לזכותו שכן התקיימו בתיק 3 דיונים שלדידו לא היה מקום לקיימם לאור תניית הבוררות בין הצדדים ואי הליכת התובע בהתאם להוראות התקנות בהגשת בקשה פורמלית לאישור הפסק.

התובע טוען שיש לחייב את הנתבע בהוצאות שכן הלה התנהל כמי שאין בדעתו לקיים את פסקי הבוררות ואף גרם לתובע נזקים שונים שטרם התגבשו.

14. נראה שבעניין זה הצדק עם שני הצדדים.

הנתבע התנהל באופן שיצר אצל התובע רושם ברור שאינו מתכוון לפנות את הדירה במועד, ולפי המועד שנקבע בפסק הבורר שאושר לעיל - הדירה אכן פונתה באיחור.

התובע מצדו לא דבק בהוראות התקנות וניסה 'לזרז' הליכים בבית המשפט אף כאשר היה עליו להמתין לפסק הבוררים ולהגישו לאישור בהתאם לתקנות.

15. בנסיבות אלו יישא כל צד בהוצאותיו.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.